

GUIÓ LITERARI_BRUNA

La Bruna va a comprar el pa al forn del seu poble.

Surt del forn amb una barra de pa a la mà, *(lentamen i inquieta)*.

Mira les dues bandes del carrer *(amb un sentiment de por)*.

La Bruna *(incòmoda)* topa amb un grup de nois i noies *(parlen i riuen entre ells)*.

Canvia de vorera *(espantada i ràpida)*, i va a un carreró *(estret)*.

Troba un noi *(el mira desconcertada i sorpesa)*, que intenta obrir una porta *(fa força i expressa certa angustia)*.

El noi *(cansat)*, es dóna per vençut.

La Bruna s'apropa *(lentament)* a la porta al veure el seu nom penjant d'un cartell *(extranyada)*.

Es troba davant la porta *(amb incertesa)*, la intenta obrir *(amb força)* i la porta s'obre *(amb gran facilitat)*.

Creua la porta *(tota sobtada)* i apareix a la platja.

Diferents joves *(contents i entusiasmats)* l'animen a gaudir amb ells.

La Bruna *(amb por)* dubta.

Tanca la porta *(discretament)* i desapareix *(instantàniament)*.

Ella, *(espantada)* decideix anar amb aquella colla *(l'espera divertida)*.

Corren *(rient, saltant, jugant...)* i ella els segueix *(divertida, alegre i menys poruga que abans)*.

Decideixen jugar a jocs, entre ells voleibol.

El sol es comença a pondre.

S'asseuen tots plegats.

Gaudeixen d'unes pizzes *(entre rialles, diversió i felicitat)*.

(Més tard...)

La Bruna busca de nou la porta.

No troba la porta *(exasperada i nerviosa)*.

Es fixa millor i veu que només hi queda el cartell amb el seu nom escrit al terra *(el mira sobtada)*.

Veu un noi *(poruc)* al fons de la platja.

Ell obra la mateixa porta però aquesta vegada amb un nou nom, amb un nou destí, amb un nou impuls i una nova por que superar.

La Bruna corre cap a la platja (*contenta*), ja que ha superat tot allò que la limitava a viure la vida.

S'envolta de gent (*alegre i amb ganes de passar-ho bé*).

Deixa de córrer (*somriu*).